

Mál nr. 18/1999

M

og

Vátryggingafélagið X v/ábyrgðartryggingar sveitarfélags.

Slys á gangandi vegfaranda á Lækjartorgi þann 8.9.1996.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 2.1.1999.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna í máli nr. 324/1997.
3. Umboð.
4. Lögregluskýrsla ásamt ljósmyndum af vettvangi.
5. Örorkumat.
6. Bréf X, dags. 3.2.1999.

Málsatvik.

Er klukkan var um þriðjung gengin í 4 aðfaranótt sunnudagsins 8. september 1996 var M á gangi á Lækjartorgi í Reykjavík. Við syðri enda gönguleiðar milli húsa nr. 18 og 20 við Hafnarstræti hnaut M um gangstéttarhellu, sem hafði molnað upp. Hellan, sem var 42 x 42 cm að flatarmáli, var nær öll horfin og var mesta dýpt í hellufarinu 4 cm út við brúnir. Hellubrot voru í miðju farinu. Er slysið gerðist kom M fótgangandi inn á Lækjartorg eftir gönguleiðinni frá Hafnarstræti. Steig hún þá með hægri fæti í hellufarið, missti fótanna og féll á hægri hlið. Í lögregluskýrslu segir að birtuskilyrði hafi verið þannig á vettvangi, er óhappið gerðist, að erfitt hafi verið að sjá að hellu vantaði í hellulögnina.

Í símbréfi frá embætti gatnamálastjórans í Reykjavík segir að eina hellu hafi vantað í hellulögnina á umræddum stað. Líklegast sé að hellan hafi molnað en nokkuð sé um skemmdir á hellum þarna í kring. Staðurinn hafi verið ómerktur, þegar óhappið varð.

Af hálfu M er því haldið fram að gangstéttarhelluna hafi vantað algerlega og starfsmönnum borgarinnar hafi mátt vera ljóst að hætta stafaði af holunni, sem myndaðist. Þá hafi staðurinn verið ómerktur. Af hálfu sveitarfélagsins er staðhæft að starfsmönnum þess hafi ekki verið kunnugt um að helluna vantaði í stéttina á þeim tíma sem slysið varð.

Álit.

Af gögnum málsins er ekki upplýst um orsök þess að hellan molnaði upp og var nær öll horfin er M slasaðist. Ekki verður heldur séð af gögnum málsins að starfsmenn Reykjavíkurborgar hafi vitað eða mátt vita að helluna vantaði og hellufarið gæti valdið gangandi vegfarendum hættu. Brestur því skilyrði til að leggja bótaábyrgð á Reykjavíkurborg á líkamstjóni M af völdum slyssins.

Niðurstaða.

Reykjavíkurborg ber ekki fébótaábyrgð á líkamstjóni M.

Reykjavík, 23. febrúar 1999.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.